

nene paa Rævningslisten vilde blive saa ringe, at Tillægsrævnninger, i Henhold til § 62 i „Lov om Domsmagten i Straffesager“, maatte vælges.

§ 250.

Rævnningerne kunne igjennem deres Formand begjære Oplysninger om afgivne Forklaringer og Andet, der er foregaaet under Sagen; Oplysningen kan gives dem, dersom det, der søges meddelt, er nedskrevet i Protokollen. De kunne af Førstedommeren begjære Forklaring om hans Udtalelser angaaende Lovspørgsmaal og andre Spørgsmaal, eller hans Erklæring over Punkter, som han, i sin Billedning ikke har berørt. Slige Oplysninger begjæres og meddeles i offentligt Møde.

§ 251.

Efter at Rævnningerne have begyndt at raadslaae, maae de ikke samtale med nogen Uvedkommende, Ingen maae indlades til dem uden Dommerens udtrykkelige Ordre, og de maae ikke stilles ad, forinden deres Beslutning er fattet. Trækker Raadslagningen sig saalænge ud, at Rævnningerne behøve Spise eller Drikke, kunne de erholde det Nødvendige i deres Forsamlingsværelse. I dette tage de ogsaa den for dem nødvendige Hvile.

Overtræder en Rævning een eller flere af disse Bestemmelser, kan Dommeren idømme ham Bøder indtil 200 Rdl.

§ 252.

Formanden for Rævnningerne oplæser i Rævningsmødet ethvert forelagt Spørgsmaal for sig, og aabner en Forhandling om det. Efter endt Forhandling afstemmes det. Afstemningen foregaaer i den Orden, i hvilken Rævnningerne ved Lodtrækning ere valgte; Formanden stemmer sidst.

Ved Afgjørelsen af Spørgsmaalene ere Rævnningerne ikke bundne ved bestemte Bevisregler (jvfr. § 241), men de have nodent og alvorligt at overveie alle fremkomne Beviser for og imod og derefter tage deres Beslutning.

Ethvert Spørgsmaal besvares for sig med „skyldig“ eller „ikke skyldig“, — „ja“ eller „nei“. Afstemningens Resultat angives i en

Rævningsprotokol; ved hvert Punkt angives Stemmernes Fordeling.

§ 253.

Kunne Rævnningerne ikke blive enige om deres Erklæring, saa at Enstemmighed for Frifindelse eller Fordømmelse ikke kan tilveiebringes, og de have været samlede i 6 Timer, fra den Tid da de begyndte deres Raadslagning, er et Antal af 7 tilstrækkeligt til at erklære „skyldig“; er der ikke et saa stort Antal for at erklære „skyldig“, frifindes Anklagede. Alle formelle Spørgsmaal afgjøres ved Stemmerfærdighed; i Tilfælde af Stemmelighed, gjør Formandens Stemme Udslaget.

§ 254.

Bliver en Rævning syg, saa at han ikke kan deltage i Raadslagningen, anmeldes det for Dommeren. Give Parterne deres Samtykke dertil, dømme de øvrige Rævnninger; i modsat Fald behandles Sagen af en ny Rævningsret. Dømme mindre end 12 Rævnninger i en Sag, udtræves desuagtet mindst 7 til at tage Beslutning om Fordømmelse.

§ 255.

Rævnningerne meddele ikke Grunde for deres Erklæring.

§ 256.

Rævnningerne kunne, naar særdeles Anledning dertil findes, anbefale Anklagede, der er funden skyldig, til Kongens Raade.

§ 257.

Naar Beslutning er fattet, indfinde Rævnningerne sig i Retsfalen. Mødet er offentligt. Anklagede ere tilstede. Er en anden Sag i Henhold til § 249 paabegyndt, afbrydes den, medens Rævnningernes Erklæring modtages. Formanden for Rævnningerne erklærer, at han er beredt til at forkynde det Resultat, hvortil Rævnningerne ere komne. Retskriveren oplæser Spørgsmaalene i den Orden, i hvilken de af Førstedommeren ere fremsatte. Efter Oplæsning af hvert Spørgsmaal, forkynder Rævnningernes Formand den med Hensyn til det afgivne Erklæring. Han meddeler endelig, dersom der er en Indstilling til Kongen, dennes Indhold.